

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **J. V.**, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Opavě**, se sídlem Praskova 194/11, Opava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 5. 2016, č. j. 22 A 43/2016 – 14,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 20. 6. 2016 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 5. 2016, č. j. 22 A 43/2016 – 14, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků a odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2016, č. j. ZKI OP-O-55/894/2015-27, neboť proti tomuto rozhodnutí již žalobce brojí jinou svou předchozí žalobou. Projednání žaloby stěžovatele ze dne 21. 4. 2016, která došla soudu dne 21. 4. 2016 v 18:24 hodin, podle krajského soudu brání překážka litispendence, tedy překážka věci již zahájené. Součástí kasační stížnosti byl i návrh stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 19. 7. 2016, č. j. 4 As 147/2016 – 29, zamítl stěžovatelův návrh na ustanovení zástupce, neboť shledal, že kasační stížnost stěžovatele je zjevně neúspěšným návrhem ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s., jelikož věcnému projednání jeho žaloby zjevně brání překážka litispendence (překážka věci zahájené), neboť stěžovatel proti témuž rozhodnutí žalovaného brojil další žalobou, kterou však krajskému soudu doručil dříve. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele vyzval, aby - setrvá-li na podané kasační stížnosti - předložil soudu ve lhůtě sedmi dnů od doručení usnesení plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Zároveň stěžovatele poučil o tom, že nebude-li předložena plná moc udělená advokátovi ve stanovené lhůtě, soud kasační stížnost odmítne dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[3] Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2016, č. j. 4 As 147/2016 – 29, bylo stěžovateli doručeno vhozením do jeho domovní schránky dne 2. 8. 2016 (viz doručinka připojená k usnesení). Lhůta sedmi dnů určená Nejvyšším správním soudem k předložení plné moci udělené advokátovi tak počala běžet ve středu dne 3. 8. 2016 a uplynula v úterý dne 9. 8. 2016. Stěžovatel nicméně na výzvu soudu nikterak nereagoval a plnou moc udělenou advokátovi ve stanovené lhůtě (a ostatně ani později) nedoložil.

[4] Podle ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *„stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.“*

[5] Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. *„nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.“*

[6] Stěžovatel byl řádně vyzván k doložení plné moci udělené advokátovi za účelem splnění podmínky povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (směřující proti usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby) dle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. a byl rovněž poučen o následcích, pokud tuto podmínku nesplní. Jelikož stěžovatel na výzvu k předložení plné moci udělené advokátovi nereagoval, nedoložil tím splnění podmínky povinného zastoupení stěžovatele v řízení o kasační stížnosti dle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., nezbylo tudíž Nejvyššímu správnímu soudu, než kasační stížnost odmítnout, neboť nebyla splněna zákonná podmínka pro vedení řízení, která ani přes výzvu zdejšího soudu nebyla doplněna.

[7] Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. srpna 2016

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu